

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 9.9.2015
COM(2015) 452 final

2015/0211 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om etablering af en fælles EU-liste over sikre oprindelseslande med henblik på Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse og om ændring af direktiv 2013/32/EU

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

1.1. Årsager til og formål med forslaget

- **Etablering af en fælles EU-liste over sikre oprindelseslande**

Europa-Kommissionen fremlagde den 13. maj 2015 en omfattende europæisk dagsorden for migration¹, der, som en tilføjelse til de øjeblikkelige foranstaltninger, der kort tid efter blev foreslået af Kommissionen med henblik på at afhjælpe krisesituationen i Middelhavet, skitserer yderligere initiativer, som skal iværksættes med henblik på at levere strukturelle løsninger til brug for bedre migrationsforvaltning i alle dens aspekter. Som en del af de strukturelle initiativer, der er under overvejelse, og i lyset af det nuværende, hidtil usete pres på medlemsstaternes asylsystemer understregede Kommissionen behovet for en mere effektiv bekæmpelse af misbrug og tilkendegav, at den agter at styrke bestemmelserne om "sikkert oprindelsesland" i direktiv 2013/32/EU om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (i det følgende benævnt "direktiv 2013/32/EU") med henblik på at fremme hurtig behandling af asylansøgninger fra personer med oprindelse i lande, der betegnes som sikre. Som Det Europæiske Råd fremhævede i sine konklusioner af 25. og 26. juni 2015, omfatter dette etableringen af en fælles EU-liste over sikre oprindelseslande.

Direktiv 2013/32/EU gør det muligt for medlemsstaterne at anvende specifikke procedureregler, navnlig fremskyndede procedurer eller grænseprocedurer, når ansøgeren er statsborger i et land (eller statsløs med forbindelse til et tredjeland, hvor vedkommende tidligere havde sit sædvanlige opholdssted), der er blevet udpeget som et sikkert oprindelsesland i henhold til national lovgivning, og som desuden kan betragtes som sikkert for ansøgeren i lyset af vedkommendes særlige situation. Kun nogle medlemsstater har vedtaget nationale lister over sikre oprindelseslande. Yderligere er der mellem disse nationale lister nogle uoverensstemmelser, der kan skyldes forskelle i vurderingen af sikkerheden i visse tredjelande eller forskelle i karakteren af de strømme af tredjelandsstatsborgere, som medlemsstaterne står over for.

Ved bilag I til direktiv 2013/32/EU er der fastsat fælles kriterier for medlemsstaternes udpegelse af tredjelande som sikre oprindelseslande, og her hedder det:

"Et land betragtes som et sikkert oprindelsesland, hvis det på grundlag af de retlige forhold, anvendelsen af lovgivningen inden for rammerne af et demokratisk system og de generelle politiske omstændigheder kan påvises, at der generelt og til stadighed ikke sker forfølgelse, som defineret i artikel 9 i direktiv 2011/95/EU², ingen tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, og ingen trussel om vilkårlig vold i forbindelse med international eller intern væbnet konflikt.

Ved denne vurdering skal der blandt andet tages hensyn til, i hvilket omfang der ydes beskyttelse mod forfølgelse og mishandling i henhold til:

a) det pågældende lands relevante love og administrative bestemmelser og deres anvendelse i praksis

¹ COM(2015) 240 final af 13.5.2015.

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (EUT L 337 af 20.12.2011, s. 9).

b) respekt for de rettigheder og frihedsrettigheder, der er fastsat i Den Europæiske Konvention til Beskyttelse af Menneskerettigheder og Grundlæggende Frihedsrettigheder og/eller Den Internationale Konvention om Civile og Politiske Rettigheder og/eller FN's Konvention mod Tortur, herunder navnlig de rettigheder, der ikke kan fraviges i henhold til artikel 15, stk. 2, i nævnte europæiske konvention

c) overholdelse af non-refoulement-princippet i overensstemmelse med Genèvekonventionen

d) effektive retsmidler mod krænkelse af disse rettigheder og frihedsrettigheder."

På nuværende tidspunkt omfatter EU-lovgivningen ikke en fælles EU-liste over sikre oprindelseslande. Nærværende forslag sigter mod etablering af en sådan fælles EU-liste på grundlag af de fælles kriterier i direktiv 2013/32/EU, da den vil lette samtlige medlemsstaters anvendelse af de procedurer, der er forbundet med anvendelsen af begrebet sikkert oprindelsesland, og herigennem øge den samlede effektivitet af medlemsstaternes asylsystemer for så vidt angår ansøgninger om international beskyttelse, der sandsynligvis er grundløse. En fælles EU-liste vil også mindske uoverensstemmelserne mellem medlemsstaternes nationale lister over sikre oprindelseslande og herigennem skabe større konvergens mellem procedurerne og begrænse sekundære bevægelser af ansøgere om international beskyttelse.

- **Tredjelande, der skal opføres på den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande**

På grundlag af alle de relevante oplysninger, som Europa-Kommissionen har til rådighed, navnlig fra Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (i det følgende benævnt "EU-Udenrigstjenesten"), medlemsstaterne, Det Europæiske Asylstøttekontor (i det følgende benævnt "EASO"), Europarådet, De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge (i det følgende benævnt "UNHCR") og andre relevante internationale organisationer, er den nået frem til den konklusion, at Albanien, Bosnien-Hercegovina, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Kosovo³, Montenegro, Serbien og Tyrkiet er sikre oprindelseslande i den i direktiv 2013/32/EU anvendte betydning og bør opføres på den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande.

Europa-Kommissionen har navnlig anvendt rapporter fra EU-Udenrigstjenesten, herunder særlige landespecifikke rapporter af 31. august og 1. september 2015, oplysninger fra medlemsstaterne, herunder national lovgivning om udpegelse af sikre oprindelseslande, oplysninger fra EASO, herunder skriftlige rapporter og resultaterne af et koordineringsmøde om sikre oprindelseslande med eksperter fra medlemsstaterne af 2. september 2015, samt offentligt tilgængelige oplysninger fra Europarådet, UNHCR og andre relevante internationale organisationer.

For så vidt angår Albanien er der et tilstrækkeligt retsgrundlag for beskyttelse mod forfølgelse og mishandling i form af materielle og proceduremæssige menneskerettigheder samt lovgivning om ikkeforskelsbehandling, herunder medlemskab af alle større internationale menneskerettighedstraktater. Der er ikke påvist tilfælde af refoulement af egne borgere. Isolerede tilfælde af blodfejder, vold i hjemmet og forskelsbehandling af eller vold mod enkeltpersoner, der tilhører etniske minoriteter eller sårbare grupper, herunder romaer, balkanegyptere og LGBTI-personer⁴, finder fortsat sted. Albaniens medlemskab af den europæiske menneskerettighedskonvention giver mulighed for at anlægge sag ved Den Europæiske

³ * Denne betegnelse indebærer ingen stillingtagen til Kosovos status, og den er i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 1244/99 og Den Internationale Domstols udtalelse om Kosovos uafhængighedserklæring.

⁴ Lesbiske, bøsser, biseksuelle, transpersoner og interseksuelle.

Menneskerettighedsdomstol, og dette er en beskyttelsesforanstaltning, der garanterer et effektivt retsmiddelsystem mod sådanne krænkelse af menneskerettighederne. I 2014 konstaterede Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol krænkelse i fire ud af 150 ansøgninger. I 2014 vurderede medlemsstaterne, at 7,8 % (1 040) af asylansøgningerne fra borgere fra Albanien var begrundede. Mindst otte medlemsstater har udpeget Albanien som et sikkert oprindelsesland. Det Europæiske Råd har udnævnt Albanien til kandidatland. Medlemsstaterne bør være særlig opmærksomme på ovennævnte forhold, når de afgør, hvorvidt et tredjeland, der er opført på den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande, skal betragtes som et sikkert oprindelsesland for en bestemt ansøger, og når de behandler en ansøgning ved anvendelse af de proceduremæssige bestemmelser, der er fastsat ved direktiv 2013/32/EU, i forbindelse med ansøgere fra et sikkert oprindelsesland. På dette grundlag konkluderer Kommissionen, at Albanien er et sikkert oprindelsesland i den i direktiv 2013/32/EU anvendte betydning.

For så vidt angår Bosnien-Hercegovina danner dets forfatning grundlag for fordeling af magten mellem landets konstituerende folk. Der er et tilstrækkeligt retsgrundlag for beskyttelse mod forfølgelse og mishandling i form af materielle og proceduremæssige menneskerettigheder samt lovgivning om ikkeforskelsbehandling, herunder medlemskab af alle større internationale menneskerettighedstraktater. Der er ikke påvist tilfælde af refoulement af egne borgere. Forskelsbehandling eller vold mod enkeltpersoner på etnisk eller religiøs grundlag eller på grund af deres politiske holdninger og mod enkeltpersoner, der tilhører sårbare grupper som for eksempel LGBTI-personer, journalister og børn, finder fortsat sted i individuelle tilfælde. Bosnien-Hercegovinas medlemskab af den europæiske menneskerettighedskonvention giver mulighed for at anlægge sag ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, og dette er en beskyttelsesforanstaltning, der garanterer et effektivt retsmiddelsystem mod sådanne krænkelse af menneskerettighederne. I 2014 konstaterede Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol krænkelse i fem ud af 1 196 ansøgninger. I 2014 vurderede medlemsstaterne, at 4,6 % (330) af asylansøgningerne fra borgere fra Bosnien-Hercegovina var begrundede. Mindst ni medlemsstater har udpeget Bosnien-Hercegovina som et sikkert oprindelsesland. Medlemsstaterne bør være særlig opmærksomme på ovennævnte forhold, når de afgør, hvorvidt et tredjeland, der er opført på den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande, skal betragtes som et sikkert oprindelsesland for en bestemt ansøger, og når de behandler en ansøgning ved anvendelse af de proceduremæssige bestemmelser, der er fastsat ved direktiv 2013/32/EU, i forbindelse med ansøgere fra et sikkert oprindelsesland. På dette grundlag konkluderer Kommissionen, at Bosnien-Hercegovina er et sikkert oprindelsesland i den i direktiv 2013/32/EU anvendte betydning.

For så vidt angår Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien er der et tilstrækkeligt retsgrundlag for beskyttelse mod forfølgelse og mishandling i form af materielle og proceduremæssige menneskerettigheder samt lovgivning om ikkeforskelsbehandling, herunder medlemskab af alle større internationale menneskerettighedstraktater. Der er ikke påvist tilfælde af refoulement af egne borgere. Isolerede tilfælde af forskelsbehandling af eller vold mod enkeltpersoner, der tilhører sårbare grupper, herunder børn, handicappede, romaer og LGBTI-personer, finder fortsat sted. Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedoniens medlemskab af den europæiske menneskerettighedskonvention giver mulighed for at anlægge sag ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, og dette er en beskyttelsesforanstaltning, der garanterer et effektivt retsmiddelsystem mod sådanne krænkelse af menneskerettighederne. I 2014 konstaterede Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol krænkelse i seks ud af 502 ansøgninger. I 2014 vurderede medlemsstaterne, at 0,9 % (70) af asylansøgningerne fra borgere fra Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien var begrundede. Mindst syv medlemsstater har udpeget

Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien som et sikkert oprindelsesland. Det Europæiske Råd har udnævnt Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien til kandidatland. Medlemsstaterne bør være særlig opmærksomme på ovennævnte forhold, når de afgør, hvorvidt et tredjeland, der er opført på den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande, skal betragtes som et sikkert oprindelsesland for en bestemt ansøger, og når de behandler en ansøgning ved anvendelse af de proceduremæssige bestemmelser, der er fastsat ved direktiv 2013/32/EU, i forbindelse med ansøgere fra et sikkert oprindelsesland. På dette grundlag konkluderer Kommissionen, at Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien er et sikkert oprindelsesland i den i direktiv 2013/32/EU anvendte betydning.

For så vidt angår Kosovo* er der et tilstrækkeligt retsgrundlag for beskyttelse mod forfølgelse og mishandling i form af materielle og proceduremæssige menneskerettigheder samt lovgivning om ikkeforskelsbehandling. Kosovos* ikkertiltrædelse af relevante internationale menneskerettighedsinstrumenter som for eksempel ECHR skyldes manglende international konsensus for så vidt angår dets status som suveræn stat. Der er ikke påvist tilfælde af refoulement af egne borgere. Forskelsbehandling af eller vold mod enkeltpersoner, der tilhører sårbare grupper som for eksempel kvinder, LGBTI-personer og personer, der tilhører etniske minoriteter, herunder etniske serbere, finder fortsat sted i individuelle tilfælde. I 2014 vurderede medlemsstaterne, at 6,3 % (830) af asylansøgningerne fra borgere fra Kosovo* var begrundede. Mindst seks medlemsstater har udpeget Kosovo* som et sikkert oprindelsesland. Medlemsstaterne bør være særlig opmærksomme på ovennævnte forhold, når de afgør, hvorvidt et tredjeland, der er opført på den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande, skal betragtes som et sikkert oprindelsesland for en bestemt ansøger, og når de behandler en ansøgning ved anvendelse af de proceduremæssige bestemmelser, der er fastsat ved direktiv 2013/32/EU, i forbindelse med ansøgere fra et sikkert oprindelsesland. På dette grundlag konkluderer Kommissionen, at Kosovo* er et sikkert oprindelsesland i den i direktiv 2013/32/EU anvendte betydning.

For så vidt angår Montenegro er der et tilstrækkeligt retsgrundlag for beskyttelse mod forfølgelse og mishandling i form af materielle og proceduremæssige menneskerettigheder samt lovgivning om ikkeforskelsbehandling, herunder medlemskab af alle større internationale menneskerettighedstraktater. Der er ikke påvist tilfælde af refoulement af egne borgere. Forskelsbehandling af eller vold mod enkeltpersoner, der tilhører sårbare grupper, herunder handicappede, journalister, romaer og LGBTI-personer, finder fortsat sted. Montenegros medlemskab af den europæiske menneskerettighedskonvention giver mulighed for at anlægge sag ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, og dette er en beskyttelsesforanstaltning, der garanterer et effektivt retsmiddelsystem mod sådanne krænkelse af menneskerettighederne. I 2014 konstaterede Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol krænkelse i en ud af 447 ansøgninger. I 2014 vurderede medlemsstaterne, at 3,0 % (40) af asylansøgningerne fra borgere fra Montenegro var begrundede. Mindst ni medlemsstater har udpeget Montenegro som et sikkert oprindelsesland. Det Europæiske Råd har udnævnt Montenegro til kandidatland, og der er indledt forhandlinger. Medlemsstaterne bør være særlig opmærksomme på ovennævnte forhold, når de afgør, hvorvidt et tredjeland, der er opført på den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande, skal betragtes som et sikkert oprindelsesland for en bestemt ansøger, og når de behandler en ansøgning ved anvendelse af de proceduremæssige faciliteter, der er fastsat ved direktiv 2013/32/EU, i forbindelse med ansøgere fra et sikkert oprindelsesland. På dette grundlag konkluderer Kommissionen, at Montenegro er et sikkert oprindelsesland i den i direktiv 2013/32/EU anvendte betydning.

For så vidt angår Serbien danner forfatningen grundlag for, at minoriteter kan udøve selvstyre inden for uddannelse, anvendelse af sprog, information og kultur. Der er et tilstrækkeligt

retsgrundlag for beskyttelse mod forfølgelse og mishandling i form af materielle og proceduremæssige menneskerettigheder samt lovgivning om ikkeforskelsbehandling, herunder medlemskab af alle større internationale menneskerettighedstraktater. Der er ikke påvist tilfælde af refoulement af egne borgere. Forskelsbehandling af enkeltpersoner, der tilhører sårbare grupper, herunder etniske minoriteter, bl.a. etniske albanere, religiøse minoriteter, bl.a. muslimer, romaer og LGBTI-personer, finder fortsat sted. Serbiens medlemskab af den europæiske menneskerettighedskonvention giver mulighed for at anlægge sag ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, og dette er en beskyttelsesforanstaltning, der garanterer et effektivt retsmiddelsystem mod sådanne krænkelse af menneskerettighederne. I 2014 konstaterede Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol krænkelse i 16 ud af 11 490 ansøgninger. I 2014 vurderede medlemsstaterne, at 1,8 % (400) af asylansøgningerne fra borgere fra Serbien var begrundede. Mindst ni medlemsstater har udpeget Serbien som et sikkert oprindelsesland. Det Europæiske Råd har udnævnt Serbien til kandidatland, og der er indledt forhandlinger. Medlemsstaterne bør være særlig opmærksomme på ovennævnte forhold, når de afgør, hvorvidt et tredjeland, der er opført på den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande, skal betragtes som et sikkert oprindelsesland for en bestemt ansøger, og når de behandler en ansøgning ved anvendelse af de proceduremæssige bestemmelser, der er fastsat ved direktiv 2013/32/EU, i forbindelse med ansøgere fra et sikkert oprindelsesland. På dette grundlag konkluderer Kommissionen, at Serbien er et sikkert oprindelsesland i den i direktiv 2013/32/EU anvendte betydning.

For så vidt angår Tyrkiet er der et tilstrækkeligt retsgrundlag for beskyttelse mod forfølgelse og mishandling i form af materielle og proceduremæssige menneskerettigheder samt lovgivning om ikkeforskelsbehandling, herunder medlemskab af alle større internationale menneskerettighedstraktater. Der er ikke påvist tilfælde af refoulement af egne borgere. Forskelsbehandling af og krænkelse af menneskerettighederne for enkeltpersoner, der tilhører sårbare grupper som for eksempel minoriteter, herunder etniske kurdere, journalister og LGBTI-personer, finder fortsat sted. Tyrkiets medlemskab af den europæiske menneskerettighedskonvention giver mulighed for at anlægge sag ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, og dette er en beskyttelsesforanstaltning, der garanterer et effektivt retsmiddelsystem mod sådanne krænkelse af menneskerettighederne. I 2014 konstaterede Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol krænkelse i 94 ud af 2 899 ansøgninger. I 2014 vurderede medlemsstaterne, at 23,1 % (310) af asylansøgningerne fra borgere fra Tyrkiet var begrundede. En medlemsstat har udpeget Tyrkiet som et sikkert oprindelsesland. Det Europæiske Råd har udnævnt Tyrkiet til kandidatland, og der er indledt forhandlinger. Medlemsstaterne bør være særlig opmærksomme på ovennævnte forhold, når de afgør, hvorvidt et tredjeland, der er opført på den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande, skal betragtes som et sikkert oprindelsesland for en bestemt ansøger, og når de behandler en ansøgning ved anvendelse af de proceduremæssige bestemmelser, der er fastsat ved direktiv 2013/32/EU, i forbindelse med ansøgere fra et sikkert oprindelsesland. På dette grundlag konkluderer Kommissionen, at Tyrkiet er et sikkert oprindelsesland i den i direktiv 2013/32/EU anvendte betydning.

Dette forslag skal betragtes som et første skridt mod målet om etablering af en samlet fælles liste over sikre oprindelseslande på EU-plan. Kommissionen kan derfor foreslå opførelse af yderligere tredjelande, der opfylder betingelserne for at blive udpeget som sikre, på den fælles EU-liste, når den er blevet vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet. Tredjelande, hvor et betydeligt antal ansøgere om international beskyttelse i EU har oprindelse, som for eksempel Bangladesh, Pakistan og Senegal, vil blive prioriteret højest.

Som nævnt i dette forslag vil Kommissionen efter en periode på tre år efter ikrafttrædelsen af forordningen, hvis den bliver vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet, fremlægge en rapport

om muligheden for at tage yderligere skridt hen imod en harmonisering, der kunne føre til en eliminering af behovet for nationale lister over sikre oprindelseslande.

1.2. Overensstemmelse med eksisterende politiske bestemmelser på området

Dette forslag er i overensstemmelse med de fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse, der er fastsat ved direktiv 2013/32/EU, og med de øvrige instrumenter i det fælles europæiske asylsystem.

1.3. Overensstemmelse med andre EU-politikker

Forslaget om etablering af en fælles EU-liste over sikre oprindelseslande og om opførelse af navnlig tredjelande, som Det Europæiske Råd har udnævnt til kandidatlande, på en sådan liste, er i overensstemmelse med Unionens udvidelsespolitik. Da Det Europæiske Råd udnævnte Albanien, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Montenegro, Serbien og Tyrkiet til kandidatlande, blev det vurderet, at de opfyldte de kriterier, der blev fastsat ved Det Europæiske Råds møde i København den 21. og 22. juni 1993, og som vedrører stabiliteten af institutioner, der garanterer demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettigheder samt respekt for og beskyttelse af minoriteter, og landene skal fortsat opfylde disse kriterier for at blive medlemmer. De fremskridt, der gøres med hensyn til opfyldelsen af de politiske og økonomiske kriterier og tilpasningen til gældende EU-ret, vurderes hvert år i Europa-Kommissionens årlige fremskridtsrapport. Nærværende forslag om opførelse af Albanien, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Montenegro, Serbien og Tyrkiet på den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande tager forbehold for Europa-Kommissionens kommende årlige fremskridtsrapport for så vidt angår hvert af disse tredjelande.

2. HØRING AF INTERESSEREDE PARTER

I sine konklusioner af 25. og 26. juni 2015 henviste Det Europæiske Råd, i forbindelse med behovet for at fremskynde behandlingen af asylansøgninger, til, at Kommissionen agter at styrke bestemmelserne om "sikkert oprindelsesland" i direktiv 2013/32/EU, herunder den mulige etablering af en fælles EU-liste over sikre oprindelseslande.

I sine konklusioner af 20. juli 2015 om sikre oprindelseslande hilste Rådet for Retlige og Indre Anliggender den mulige etablering af en fælles EU-liste over sikre oprindelseslande velkommen. Rådet bemærkede "med hensyn til landene i det vestlige Balkan, at disse lande er opført på et flertal af de nationale lister over sikre oprindelseslande, at Det Europæiske Råd ved adskillige lejligheder har lagt vægt på deres europæiske fremtidsperspektiv, og at Albanien, Bosnien-Hercegovina, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Montenegro og Serbien blev overført til listen over lande, hvis statsborgere er fritaget fra visakravet, henholdsvis den 19. december 2009 og den 15. december 2010. Endvidere var EU's gennemsnitlige anerkendelsesprocent for asyl for landene i det vestlige Balkan forholdsvis lav i 2014. Det tyder på, at landene i det vestlige Balkan kan betragtes som sikre oprindelseslande af alle medlemsstater."

Som følge af Rådet for Retlige og Indre Anliggendes konklusioner organiserede EASO den 2. september 2015 et møde på ekspertniveau med medlemsstaterne, hvor der blev opnået bred enighed om, at Albanien, Bosnien-Hercegovina, Kosovo*, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Montenegro og Serbien bør betragtes som sikre oprindelseslande i den i direktiv 2013/32/EU anvendte betydning.

3. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET, PROPORTIONALITETSPRINCIPPET OG GRUNDLÆGGENDE RETTIGHEDER

3.1. Retsgrundlag

Forslaget er baseret på artikel 78, stk. 2, litra d), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), der er retsgrundlaget for foranstaltninger vedrørende fælles procedurer for tildeling og fratagelse af ensartet status for asyl eller subsidier beskyttelse. Forslaget sigter mod etablering af en fælles EU-liste over sikre oprindelseslande med henblik på direktiv 2013/32/EU og mod ændring af dette direktiv, der blev vedtaget på grundlag af artikel 78, stk. 2, litra d), i TEUF.

3.2. Nærhedsprincippet

Ifølge afsnit V i TEUF om et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed har Den Europæiske Union visse beføjelser på dette område. Disse beføjelser skal udøves i overensstemmelse med artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union, dvs. hvis og i det omfang målene for den påtænkte handling ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne, men på grund af den påtænkte handlingens omfang eller virkninger bedre kan nås på EU-plan.

Forslaget sigter mod etablering af en fælles liste over sikre oprindelseslande på EU-niveau, da en sådan liste vil lette samtlige medlemsstaters anvendelse af de procedurer, der er forbundet med anvendelsen af begrebet sikkert oprindelsesland. Forslaget har også til formål at afhjælpe nogle af uoverensstemmelserne mellem medlemsstaternes nationale lister over sikre oprindelseslande, der forårsager, at ansøgere om international beskyttelse med oprindelse i samme tredjeland ikke altid får deres ansøgning behandlet efter samme procedurer i medlemsstaterne. Det overordnede mål for den foreslåede handling kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan bedre nås på EU-plan.

3.3. Proportionalitetsprincippet

I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet går de foreslåede ændringer af den eksisterende lovgivningsmæssige ramme ikke længere, end hvad der er nødvendigt for at nå det fastsatte mål. Den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande vil blive etableret i overensstemmelse med de kriterier for udpegelse af sikre oprindelseslande, der allerede er fastsat ved direktiv 2013/32/EU, og landene på den fælles liste vil regelmæssigt blive revurderet. For så vidt angår de foreslåede ændringer af direktiv 2013/32/EU er de begrænset til, hvad der er nødvendigt for at sikre, at bestemmelserne i direktiv 2013/32/EU vedrørende anvendelsen af begrebet sikkert oprindelsesland finder anvendelse på tredjelandene på den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande.

3.4. Reguleringsmiddel/reguleringsform

Valget af en forordning til etablering af en fælles EU-liste over sikre oprindelseslande er berettiget ved karakteren af en sådan fælles liste, der etableres på EU-plan, og som bør kunne finde direkte anvendelse i medlemsstaternes nationale lovgivning.

3.5. Grundlæggende rettigheder

Dette forslag overholder de grundlæggende rettigheder og tager højde for principperne i chartret, herunder retten til asyl og beskyttelse mod refoulement, jf. artikel 18 og 19 i chartret.

I overensstemmelse med direktiv 2013/32/EU mindes der navnlig om, at den omstændighed, at et tredjeland er opført på den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande, ikke er en absolut garanti for sikkerhed for statsborgere fra dette tredjeland og derfor ikke ændrer ved behovet

for at foretage en passende individuel undersøgelse af deres ansøgninger om international beskyttelse. Der mindes også om, at hvis en ansøger påviser, at der er gyldige grunde til ikke at anse landet som sikkert i vedkommendes særlige situation, kan udpegelsen af landet som sikkert ikke længere betragtes som relevant for vedkommende.

De tredjelande, der foreslås opført på den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande, opfylder de betingelser, der er fastsat ved direktiv 2013/32/EU, for udpegelse som sikre. Det betyder, at det på grundlag af de retlige forhold, anvendelsen af lovgivningen inden for rammerne af et demokratisk system og de generelle politiske omstændigheder kan påvises, at der generelt og til stadighed ikke sker forfølgelse som defineret i artikel 9 i direktiv 2011/95/EU, at der ikke anvendes tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, og at der ikke fremsættes trusler om vilkårlig vold i forbindelse med international eller intern væbnet konflikt.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen virkninger for EU-budgettet og bør ikke have virkninger for budgettet i medlemsstaterne.

5. ANDRE ELEMENTER

5.1. Overvågnings-, evaluerings- og rapporteringsforanstaltninger

Det fremgår af forslaget, at muligheden for at tage yderligere skridt hen imod en harmonisering, der kunne føre til en eliminering af behovet for nationale lister over sikre oprindelseslande, skal overvejes efter en periode på tre år efter ikrafttrædelsen af forordningen, på grundlag af en rapport, der skal fremlægges af Kommissionen

5.2. Nærmere redegørelse for forslagens særlige bestemmelser

Ved forslaget til forordning etableres der en fælles EU-liste over tredjelande, der skal betragtes som sikre oprindelseslande i den i direktiv 2013/32/EU anvendte betydning. Ved forslaget ændres også direktiv 2013/32/EU med henblik på anvendelse af bestemmelserne i dette direktiv om "sikkert oprindelsesland" i forbindelse med de tredjelande, der er opført på den fælles EU-liste.

Den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande skal opføres i bilag I til den foreslåede forordning. Tredjelande, der skal medtages i dette bilag, skal opfylde betingelserne i bilag I til direktiv 2013/32/EU for udpegelse af sikre oprindelseslande. Kommissionen vurderer, at Albanien, Bosnien-Hercegovina, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Kosovo*, Montenegro, Serbien og Tyrkiet opfylder disse betingelser og, som et første skridt, bør opføres på den fælles EU-liste.

Ved forslaget forpligtes Kommissionen til regelmæssigt at revurdere situationen i tredjelande, der er opført på den fælles EU-liste, på grundlag af en række kilder til oplysninger, herunder navnlig regelmæssig rapportering fra EU-Udenrigstjenesten og oplysninger fra medlemsstaterne, EASO, UNHCR, Europarådet og andre relevante internationale organisationer.

Ved forslaget fastsættes det, at enhver ændring af den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande skal vedtages i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure. Det fremgår dog af forslaget, at Kommissionen i tilfælde af pludselig forværring af situationen i et tredjeland på listen og i henhold til artikel 290 i TEUF har beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt med henblik på suspension af dette tredjelands opførelse på listen i en periode på et år, når den på grundlag af en begrundet vurdering finder,

at betingelserne for at betragte et tredjeland som et sikkert oprindelsesland ikke længere er opfyldt. Kommissionen har mulighed for at forlænge suspensionen for en periode på højst et år, når den har foreslået en ændring af forordningen med henblik på fjernelse af det pågældende tredjeland fra den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande. Forslaget indeholder detaljerede bestemmelser om betingelserne for delegationen af beføjelser til Kommissionen, herunder betingelser om dens varighed, om Europa-Parlamentets og Rådets mulighed for at tilbagekalde den når som helst, om Kommissionens forpligtelse til at underrette Europa-Parlamentet og Rådet om vedtagelsen af retsakter og om det forhold, at de delegerede retsakter kun kan træde i kraft, hvis disse institutioner ikke har gjort indsigelse inden for en måned efter underretningen.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om etablering af en fælles EU-liste over sikre oprindelseslande med henblik på Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse og om ændring af direktiv 2013/32/EU

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 78, stk. 2, litra d),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁵,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁶,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU⁷ gør det under nøje definerede omstændigheder muligt for medlemsstaterne at anvende specifikke procedureregler, navnlig fremskyndede procedurer og grænseprocedurer, når en ansøgning om international beskyttelse sandsynligvis er grundløs, herunder når ansøgeren er statsborger i et land, der er blevet udpeget som et sikkert oprindelsesland ved national lovgivning, og som herudover kan betragtes som sikkert for ansøgeren i lyset af vedkommendes særlige situation. Samme regel kan anvendes i tilfælde med statsløse personer med forbindelse til tredjelande, hvor de tidligere havde deres sædvanlige opholdssted.
- (2) Ved direktiv 2013/32/EU er der fastsat fælles kriterier for udpegelsen af tredjelande som sikre oprindelseslande på nationalt plan. Imidlertid har kun visse medlemsstater udpeget sikre oprindelseslande i deres nationale lovgivning, hvilket betyder, at ikke alle medlemsstater kan gøre brug af de tilhørende proceduremæssige bestemmelser, jf. direktiv 2013/32/EU. På grund af uoverensstemmelser mellem de nationale lister over sikre oprindelseslande, der er blevet vedtaget af medlemsstaterne, og som kan skyldes forskelle i vurderingen af sikkerheden i visse tredjelande eller forskelle i karakteren af de strømme af tredjelandsstatsborgere, som de står over for, anvender medlemsstaterne på nuværende tidspunkt desuden ikke altid begrebet sikkert oprindelsesland, jf. direktiv 2013/32/EU, i forbindelse med de samme tredjelande.

⁵ EUT C , , s. .

⁶ EUT C , , s. .

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 60).

- (3) I lyset af den meget kraftige stigning, der siden 2014 er sket i antallet af ansøgninger om international beskyttelse indgivet i Unionen, og det herigennem opståede, hidtil usete pres på medlemsstaternes asylsystemer har Unionen anerkendt behovet for at styrke anvendelsen af bestemmelserne om "sikkert oprindelsesland" i direktiv 2013/32/EU som et vigtigt redskab til at fremme hurtig behandling af ansøgninger, der sandsynligvis er grundløse. Navnlig henviste Det Europæiske Råd i sine konklusioner af 25. og 26. juni 2015, i forbindelse med behovet for at fremskynde behandlingen af asylansøgninger, til, at Kommissionen, som fastsat i dens meddelelse om en europæisk dagsorden for migration⁸, agter at styrke disse bestemmelser, herunder den mulige etablering af en fælles EU-liste over sikre oprindelseslande. Yderligere hilste Rådet for Retlige og Indre Anliggender i sine konklusioner om sikre oprindelseslande af 20. juli 2015 Kommissionens hensigt om at styrke bestemmelserne om "sikkert oprindelsesland" i direktiv 2013/32/EU, herunder den mulige etablering af en fælles EU-liste over sikre oprindelseslande, velkommen.
- (4) Der bør etableres en fælles EU-liste over sikre oprindelseslande på grundlag af de fælles kriterier, der er fastsat ved direktiv 2013/32/EU, da en sådan liste vil lette samtlige medlemsstaters anvendelse af de procedurer, der er forbundet med anvendelsen af begrebet sikkert oprindelsesland, og herigennem øge den samlede effektivitet af deres asylsystemer for så vidt angår ansøgninger om international beskyttelse, der sandsynligvis er grundløse. Etableringen af en fælles EU-liste vil også afhjælpe nogle af uoverensstemmelserne mellem medlemsstaternes nationale lister over sikre oprindelseslande, der forårsager, at ansøgere om international beskyttelse med oprindelse i samme tredjeland ikke altid får deres ansøgning behandlet efter samme procedurer i medlemsstaterne. Mens medlemsstaterne bør bevare retten til at anvende eller vedtage lovgivning, der giver mulighed for udpegelse af andre tredjelande end dem, der er opført på den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande, vil etableringen af en sådan liste sikre, at alle medlemsstater anvender begrebet på en ensartet måde i forbindelse med ansøgere, hvis oprindelseslande er opført på listen. Dette vil skabe større konvergens i anvendelsen af procedurer og herigennem også begrænse sekundære bevægelser af ansøgere om international beskyttelse. I den sammenhæng bør muligheden for at tage yderligere skridt hen imod en harmonisering, der kunne føre til en eliminering af behovet for nationale lister over sikre oprindelseslande, overvejes efter en periode på tre år efter ikrafttrædelsen af denne forordning, på grundlag af en rapport, der skal fremlægges af Kommissionen.
- (5) De bestemmelser i direktiv 2013/32/EU, der er forbundet med anvendelsen af begrebet sikkert oprindelsesland, bør finde anvendelse i forbindelse med tredjelande, der er opført på den fælles EU-liste, der etableres ved denne forordning. Det betyder navnlig, at den omstændighed, at et tredjeland er opført på den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande, ikke er en absolut garanti for sikkerhed for statsborgere fra dette tredjeland og derfor ikke ændrer ved behovet for at foretage en passende individuel undersøgelse af deres ansøgninger om international beskyttelse. Yderligere bør der mindes om, at hvis en ansøger påviser, at der er gyldige grunde til ikke at anse landet som sikkert i vedkommendes særlige situation, kan udpegelsen af landet som sikkert ikke længere betragtes som relevant for vedkommende.
- (6) Kommissionen bør regelmæssigt revurdere situationen i tredjelande, der er opført på den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande. I tilfælde af pludselig forværring af

⁸

COM(2015) 240 final af 13.5.2015.

situationen i et tredjeland på den fælles EU-liste bør beføjelserne til at vedtage retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF delegeres til Kommissionen med henblik på suspension af dette tredjelands opførelse på den fælles EU-liste i en periode på et år, når Kommissionen på grundlag af en begrundet vurdering finder, at betingelserne for at betragte et tredjeland som et sikkert oprindelsesland, jf. direktiv 2013/32/EU, ikke længere er opfyldt. Med henblik på denne begrundede vurdering bør Kommissionen tage højde for en række kilder til oplysninger, som den har til rådighed, herunder navnlig sine årlige fremskridtsrapporter for så vidt angår tredjelande, som Det Europæiske Råd har udnævnt til kandidatlande, regelmæssige rapporter fra Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) samt oplysninger fra medlemsstaterne, Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO), De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge (UNHCR), Europarådet og andre relevante internationale organisationer. Kommissionen bør have mulighed for at forlænge suspensionen af et lands opførelse på den fælles EU-liste for en periode på højst et år, når den har foreslået en ændring af forordningen med henblik på fjernelse af det pågældende tredjeland fra den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører passende høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

- (7) Som følge af Rådet for Retlige og Indre Anliggenders konklusioner af 20. juli 2015, hvor medlemsstaterne blev enige om, at en vurdering fra samtlige medlemsstater af sikkerheden på Vestbalkan bør prioriteres højt, organiserede EASO den 2. september 2015 et møde på ekspertniveau med medlemsstaterne, hvor der blev opnået bred enighed om, at Albanien, Bosnien-Hercegovina, Kosovo⁹, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Montenegro og Serbien bør betragtes som sikre oprindelseslande i den i direktiv 2013/32/EU anvendte betydning.
- (8) I henhold til direktiv 2013/32/EU betragtes et land som et sikkert oprindelsesland, hvis det på grundlag af de retlige forhold, anvendelsen af lovgivningen inden for rammerne af et demokratisk system og de generelle politiske omstændigheder kan påvises, at der generelt og til stadighed ikke sker forfølgelse, som defineret i artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU¹⁰, at der ikke anvendes tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, og at der ikke fremsættes trusler om vilkårlig vold i forbindelse med international eller intern væbnet konflikt.
- (9) På grundlag af en række kilder til oplysninger, herunder navnlig rapportering fra EU-Udenrigstjenesten og oplysninger fra medlemsstaterne, EASO, UNHCR, Europarådet og andre relevante internationale organisationer, betragtes et antal tredjelande som sikre oprindelseslande.
- (10) For så vidt angår Albanien er der et tilstrækkeligt retsgrundlag for beskyttelse mod forfølgelse og mishandling i form af materielle og proceduremæssige

⁹ * Denne betegnelse indebærer ingen stillingtagen til Kosovos status, og den er i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 1244/99 og Den Internationale Domstols udtalelse om Kosovos uafhængighedserklæring.

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandssstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (EUT L 337 af 20.12.2011, s. 9).

menneskerettigheder samt lovgivning om ikkeforskelsbehandling, herunder medlemskab af alle større internationale menneskerettighedstraktater. I 2014 konstaterede Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol krænkelse i fire ud af 150 ansøgninger. Der er ikke påvist tilfælde af refoulement af egne borgere. I 2014 vurderede medlemsstaterne, at 7,8 % (1 040) af asylansøgningerne fra borgere fra Albanien var begrundede. Mindst otte medlemsstater har udpeget Albanien som et sikkert oprindelsesland. Det Europæiske Råd har udnævnt Albanien til kandidatland. På det tidspunkt blev det vurderet, at Albanien opfyldte de kriterier, der blev fastsat ved Det Europæiske Råds møde i København den 21. og 22. juni 1993, og som vedrører stabiliteten af institutioner, der garanterer demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettigheder samt respekt for og beskyttelse af minoriteter, og Albanien skal fortsat opfylde disse kriterier for at blive medlem i overensstemmelse med anbefalingerne i den årlige fremskridtsrapport.

- (11) For så vidt angår Bosnien-Hercegovina danner dets forfatning grundlag for fordeling af magten mellem landets konstituerende folk. Der er et tilstrækkeligt retsgrundlag for beskyttelse mod forfølgelse og mishandling i form af materielle og proceduremæssige menneskerettigheder samt lovgivning om ikkeforskelsbehandling, herunder medlemskab af alle større internationale menneskerettighedstraktater. I 2014 konstaterede Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol krænkelse i fem ud af 1 196 ansøgninger. Der er ikke påvist tilfælde af refoulement af egne borgere. I 2014 vurderede medlemsstaterne, at 4,6 % (330) af asylansøgningerne fra borgere fra Bosnien-Hercegovina var begrundede. Mindst ni medlemsstater har udpeget Bosnien-Hercegovina som et sikkert oprindelsesland.
- (12) For så vidt angår Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien er der et tilstrækkeligt retsgrundlag for beskyttelse mod forfølgelse og mishandling i form af materielle og proceduremæssige menneskerettigheder samt lovgivning om ikkeforskelsbehandling, herunder medlemskab af alle større internationale menneskerettighedstraktater. I 2014 konstaterede Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol krænkelse i seks ud af 502 ansøgninger. Der er ikke påvist tilfælde af refoulement af egne borgere. I 2014 vurderede medlemsstaterne, at 0,9 % (70) af asylansøgningerne fra borgere fra Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien var begrundede. Mindst syv medlemsstater har udpeget Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien som et sikkert oprindelsesland. Det Europæiske Råd har udnævnt Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien til kandidatland. På det tidspunkt blev det vurderet, at Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien opfyldte de kriterier, der blev fastsat ved Det Europæiske Råds møde i København den 21. og 22. juni 1993, og som vedrører stabiliteten af institutioner, der garanterer demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettigheder samt respekt for og beskyttelse af minoriteter, og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien skal fortsat opfylde disse kriterier for at blive medlem i overensstemmelse med anbefalingerne i den årlige fremskridtsrapport.
- (13) For så vidt angår Kosovo* er der et tilstrækkeligt retsgrundlag for beskyttelse mod forfølgelse og mishandling i form af materielle og proceduremæssige menneskerettigheder samt lovgivning om ikkeforskelsbehandling. Kosovos* ikkertiltrædelse af relevante internationale menneskerettighedsinstrumenter som for eksempel ECHR skyldes manglende international konsensus for så vidt angår dets status som suveræn stat. Der er ikke påvist tilfælde af refoulement af egne borgere. I 2014 vurderede medlemsstaterne, at 6,3 % (830) af asylansøgningerne fra borgere fra

Kosovo* var begrundede. Mindst seks medlemsstater har udpeget Kosovo* som et sikkert oprindelsesland.

- (14) For så vidt angår Montenegro er der et tilstrækkeligt retsgrundlag for beskyttelse mod forfølgelse og mishandling i form af materielle og proceduremæssige menneskerettigheder samt lovgivning om ikkeforskelsbehandling, herunder medlemskab af alle større internationale menneskerettighedstraktater. I 2014 konstaterede Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol krænkelse i en ud af 447 ansøgninger. Der er ikke påvist tilfælde af refoulement af egne borgere. I 2014 vurderede medlemsstaterne, at 3,0 % (40) af asylansøgningerne fra borgere fra Montenegro var begrundede. Mindst ni medlemsstater har udpeget Montenegro som et sikkert oprindelsesland. Det Europæiske Råd har udnævnt Montenegro til kandidatland, og der er indledt forhandlinger. På det tidspunkt blev det vurderet, at Montenegro opfyldte de kriterier, der blev fastsat ved Det Europæiske Råds møde i København den 21. og 22. juni 1993, og som vedrører stabiliteten af institutioner, der garanterer demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettigheder samt respekt for og beskyttelse af minoriteter, og Montenegro skal fortsat opfylde disse kriterier for at blive medlem i overensstemmelse med anbefalingerne i den årlige fremskridtsrapport.
- (15) For så vidt angår Serbien danner forfatningen grundlag for, at minoriteter kan udøve selvstyre inden for uddannelse, anvendelse af sprog, information og kultur. Der er et tilstrækkeligt retsgrundlag for beskyttelse mod forfølgelse og mishandling i form af materielle og proceduremæssige menneskerettigheder samt lovgivning om ikkeforskelsbehandling, herunder medlemskab af alle større internationale menneskerettighedstraktater. I 2014 konstaterede Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol krænkelse i 16 ud af 11 490 ansøgninger. Der er ikke påvist tilfælde af refoulement af egne borgere. I 2014 vurderede medlemsstaterne, at 1,8 % (400) af asylansøgningerne fra borgere fra Serbien var begrundede. Mindst ni medlemsstater har udpeget Serbien som et sikkert oprindelsesland. Det Europæiske Råd har udnævnt Serbien til kandidatland, og der er påbegyndt forhandlinger. På det tidspunkt blev det vurderet, at Serbien opfyldte de kriterier, der blev fastsat ved Det Europæiske Råds møde i København den 21. og 22. juni 1993, og som vedrører stabiliteten af institutioner, der garanterer demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettigheder samt respekt for og beskyttelse af minoriteter, og Serbien skal fortsat opfylde disse kriterier for at blive medlem i overensstemmelse med anbefalingerne i den årlige fremskridtsrapport.
- (16) For så vidt angår Tyrkiet er der et tilstrækkeligt retsgrundlag for beskyttelse mod forfølgelse og mishandling i form af materielle og proceduremæssige menneskerettigheder samt lovgivning om ikkeforskelsbehandling, herunder medlemskab af alle større internationale menneskerettighedstraktater. I 2014 konstaterede Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol krænkelse i 94 ud af 2 899 ansøgninger. Der er ikke påvist tilfælde af refoulement af egne borgere. I 2014 vurderede medlemsstaterne, at 23,1 % (310) af asylansøgningerne fra borgere fra Tyrkiet var begrundede. En medlemsstat har udpeget Tyrkiet som et sikkert oprindelsesland. Det Europæiske Råd har udnævnt Tyrkiet til kandidatland, og der er indledt forhandlinger. På det tidspunkt blev det vurderet, at Tyrkiet opfyldte de kriterier, der blev fastsat ved Det Europæiske Råds møde i København den 21. og 22. juni 1993, og som vedrører stabiliteten af institutioner, der garanterer demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettigheder samt respekt for og beskyttelse af minoriteter, og Tyrkiet skal fortsat opfylde disse kriterier for at blive medlem i overensstemmelse med anbefalingerne i den årlige fremskridtsrapport.

- (17) Da målsætningerne for denne forordning ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor på grund af foranstaltningens omfang og virkninger bedre kan nås på EU-plan, kan Unionen træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (18) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i chartret.
- (19) [I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har disse medlemsstater meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.]

ELLER

[I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og med forbehold af artikel 4 i samme protokol deltager disse medlemsstater ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i disse medlemsstater.]

ELLER

[I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Det Forenede Kongerige ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.]

I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har Irland (ved skrivelse af ...) meddelt, at Irland ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.]

ELLER

[I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har Det Forenede Kongerige meddelt (ved skrivelse af ...), at Det Forenede Kongerige ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.]

I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Irland ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.]

- (20) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning etableres der en fælles EU-liste over tredjelande, der skal betragtes som sikre oprindelseslande i den i direktiv 2013/32/EU anvendte betydning.

Artikel 2

Fælles EU-liste over sikre oprindelseslande

1. Tredjelande, der er opført på listen i bilag I til denne forordning, er sikre oprindelseslande.
2. Kommissionen skal regelmæssigt revurdere situationen i tredjelande, der er opført på den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande, på grundlag af en række kilder til oplysninger, herunder navnlig regelmæssig rapportering fra EU-Udenrigstjenesten og oplysninger fra medlemsstaterne, EASO, UNHCR, Europarådet og andre relevante internationale organisationer.
3. Enhver ændring af den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande skal vedtages i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure.
4. Kommission har beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 3 med henblik på suspension af et tredjelandets opførelse på den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande.

Artikel 3

Fjernelse af et tredjeland fra den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande i tilfælde af pludselig ændring af situationen

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tildeles Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. I tilfælde af pludselige ændringer i situationen i et tredjeland opført på den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande foretager Kommissionen en begrundet vurdering af, hvorvidt det pågældende tredjeland opfylder betingelserne i bilag I til direktiv 2013/32/EU, og vedtager, hvis disse betingelser ikke længere er opfyldt, i henhold til artikel 290 i TEUF en aftale om suspension af tredjelandets opførelse på listen i en periode på et år.
3. Når Kommissionen har foreslået en ændring til denne forordning med henblik på fjernelse af et tredjeland fra den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande, kan den på grundlag af den i stk. 2 omhandlede begrundede vurdering forlænge gyldigheden af den i henhold til stk. 2 vedtagne delegerede afgørelse for en periode på højst et år.
4. De i denne artikel omhandlede beføjelser til at vedtage delegerede retsakter tildeles Kommissionen for en periode på fem år fra [the date of entry into force of this Regulation]. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
5. Den i denne artikel omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid

tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

6. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt i henhold til denne artikel, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

7. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til denne artikel træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på en måned fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har oplyst Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse.

Artikel 4

Ændringer af direktiv 2013/32/EU

I direktiv 2013/32/EU foretages følgende ændringer:

1) Artikel 36, stk. 1, affattes således:

"1. Et tredjeland udpeget som sikkert oprindelsesland i overensstemmelse med dette direktiv i henhold til national lovgivning, eller som er opført på den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande etableret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. XXXX/2015* [this Regulation], kan efter en individuel behandling af ansøgningen kun betragtes som et sikkert oprindelsesland for en bestemt ansøger, såfremt:

a) vedkommende er statsborger i det pågældende land, eller

b) vedkommende er statsløs og tidligere havde sit sædvanlige opholdssted i dette land

og ikke har anført nogen væsentlige argumenter, der giver anledning til at antage, at det ikke er et sikkert oprindelsesland under hensyn til vedkommendes særlige situation med hensyn til opnåelse af status som en person med international beskyttelse i henhold til direktiv 2011/95/EU."

2) Artikel 37, stk. 1, affattes således:

"1. Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med bilag I i forbindelse med behandlingen af ansøgninger om international beskyttelse opretholde eller indføre ny lovgivning, der gør det muligt at udpege andre sikre oprindelseslande end dem, der er opført på den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande etableret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. XXXX/2015 [this Regulation]."

3) Titlen på bilag I affattes således:

"Udpegelse af sikre oprindelseslande med henblik på artikel 36 og artikel 37, stk. 1".

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. XXXX/2015 af [date] om etablering af en fælles EU-liste over sikre oprindelseslande med henblik på direktiv 2013/32/EU om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse og om ændring af direktiv 2013/32/EU.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand